

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 30. 8. 2004

Okresní soud v Lounech
dne 23. 02. 2018

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyně Mgr. Hanou Bachovou v hlavním líčení konaném dne 7. června 2004 v Lounech, **t a k t o :**

Obžalovaný:

M. Č.,

nar. [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ve Stráži pod Ralskem, okres Česká Lipa,

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěnou denní dobu dne 28.8.2003 v obci [redacted]
odcizil z domu čp. [redacted] v němž pobýval se souhlasem majitelů manželů H. S.
nar. [redacted] a S. S. nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 24.000,- Kč a 100
EUR, plynovou bubínkovou pistoli ME 38 POCKET v hodnotě 2.000,- Kč a mobilní telefon
zn. NOKIA 3310 v hodnotě 1.600,- Kč, to vše z obývacího pokoje a dále z garáže v domě
finanční hotovost ve výši 175.000,- Kč, čímž způsobil škodu celkem 202.600,- Kč a 100 EUR
manželům H. a S. S.

t e d y - přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a činem způsobil škodu nikoli malou,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin krádeže podle § 247 odst.1, odst.2 tr.zákona,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 247 odst.2 tr.zákona, za použití § 35 odst.2 tr.zákona, i za sbíhající se trestný čin krádeže podle § 247 odst.1, 2 tr.zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **třiceti (30) měsíců.**

Podle § 39a odst.3 tr.zákona se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle § 35 odst.2 tr.zákona se ruší výrok o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 27.11.2003, č.j. 6T 51/2003-112, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28.1.2004, č.j. 9To 16/2004-128, s právní mocí dnem 28.1.2004, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst.1 tr.řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému S [redacted] S [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], škodu způsobenou trestným činem v částce 205.700,- Kč spolu s 2% úrokem z prodlení ode dne 12.3.2004 do zaplacení.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav věci, který shora ve výroku tohoto rozsudku je popsán. Bylo prokázáno, že obžalovaný v přesněji nezjištěnou denní dobu dne 28.8.2003 v obci [redacted] odcizil z domu čp. [redacted] manželů S [redacted] ve kterém pobýval se souhlasem jeho majitelů, kteří mu takto nabídli pomoc v jeho životní situaci, finanční hotovost ve výši 24.000,- Kč a dále částku 100 euro, plynovou bubínkovou pistoli v hodnotě 2.000,- Kč a mobilní telefon zn. NOKIA 3310 v hodnotě 1.600,- Kč, to vše z obývacího pokoje v domě. Bylo rovněž prokázáno, že z garáže v domě odcizil obžalovaný finanční hotovost ve výši 175.000,- Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 202.600,- Kč a 100 euro manželům H [redacted] a S [redacted] S [redacted].

Obžalovaný v přípravném řízení doznal, že odcizil z domu plynovou bubínkovou pistoli a mobilní telefon zn. NOKIA 3310. Dále doznal, že odcizil finanční hotovost v částce 7.000,- Kč z prostorů uvnitř domu a finanční hotovost v částce 35.000,- Kč z garáže. Popřel, že by odcizil větší finanční hotovost, tak, jak toto tvrdí poškození. K způsobu užití jím získaných peněz se vyjádřil tak, že je prohrál v automatech.

V řízení před soudem setrval na této své výpovědi včetně částek, které v přípravném řízení doznal. Vyjádřil se, že poškození mu zase tak moc nepomáhali, neboť u nich pracoval od rána do večera. Na náhradě škody jim prozatím nic neuhradil.

Dle závěru samosoudkyně je obžalovaný v trestné činnosti zcela jednoznačně usvědčován svědectvím S [redacted] a H [redacted] S [redacted] – poškozených, a to včetně rozsahu odcizené finanční hotovosti.

Z výpovědi S [redacted] S [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaného předtím než mu nabídl, že u něj doma může přebývat, znal z práce ve Sklárně v [redacted]. Poté, co jej obžalovaný požádal, zda by u nich nemohl nějakou dobu být, tak mu vyhověl. Nejprve se domluvili na tom, že zde obžalovaný může zůstat týden. Obžalovaný u nich doma normálně bydlel, měl svůj pokoj, dostával jídlo a cigarety. Sám potom nabídl, že by na domě mohli společně s poškozeným něco dělat. Začali opravovat plot. Později poškozenému došlo, že tyto aktivity obžalovaný vyvíjel proto, aby v domě mohl co nejdéle setrvat. Poškozený připustil, že se před obžalovaným zmínil o tom, že má doma větší finanční hotovost v částce 200.000,- Kč. Neřekl mu ale, kde je má. Peníze měl doma proto, že chtěl s kamarádem podnikat a dovážet starší auta, z toho důvodu také v době, kdy již obžalovaný v domě setrval, z obálky připevněné v garáži ze spodní strany ponku, vyjmul částku 55.000,- Kč, přičemž obžalovaný byl přítomen rozhovoru mezi ním a kamarádem a pamatuje si rovněž, že když odcházel od ponku, tak se s obžalovaným srazil. Poté, co vyjmul částku 55.000,- Kč, tak v obálce zůstalo 175.000,- Kč. To se odehrálo zhruba tři týdny před jejich odjezdem na svatbu a od té doby finanční obnos nekontroloval a také z něj žádné peníze nebral. Manželka rovněž neměla potřebu tyto peníze brát, neboť měla finanční hotovost nahoře v obývacím pokoji. Dále se poškozený vyjádřil k tomu, že v obývacím pokoji ve skříňce v obálce pod věcmi měli další finanční hotovost ve výši 24.000,- Kč. V bytě rovněž byl mobilní telefon zn. NOKIA 3310 a bubínková pistole ME 38 POCKET. V době, kdy došlo k odcizení peněz a věcí, byl obžalovaný v domě sám, neboť v jejich rodině probíhala svatba. On odjel ráno do Německa pro návštěvu a to obžalovaný jel s ním, vysadil jej na křižovatce Chomutov – Most. Obžalovaný nejprve tvrdil, že klíče od domu nechce, avšak následně si je vzal. Z domu byli i s manželkou od středy 14.00 hod. do pátku ráno v 9.00 hod. Když se vrátili, neměli klíče od domu, protože jeden zapomněli u syna a druhý měl obžalovaný. Mysleli si, že tento bude doma. Dům ale byl uzamčen, bouchali na okno. Do domu se dostal později přes okénko v přízemí. Všude bylo uklizeno. Nejprve zjistil, že zmizel telefon, následně finanční hotovost v obývacím pokoji, pistole a poté odjel na policii do Kryr. Když přijel zpět, tak jej napadlo se jít podívat do garáže a zjistil, že obálka, ve které peníze byly uschovány, je sice stále přilepena jako předtím, ale je prázdná. 100 euro měli rovněž uschováno v obývacím pokoji v krabičce. O obžalovaném věděl, že se dříve léčil jako gambler.

Výpověď poškozeného je v souladu s výpovědí poškozené H [redacted] S [redacted]. Tato potvrdila, že obžalovaný u nich bydlel od poloviny července, a to proti její vůli. Brali ho jako člena rodiny. Manžel chtěl, aby si našel práci a potom se jim obžalovaný sám vnucoval, že by mohl kolem domu něco dělat. Nakonec u nich setrval delší dobu. V době, kdy jeli na svatbu syna do Prahy, se domluvili, že obžalovaný v domě zůstane a dům pohlídá, nechali mu také klíče a odjeli. Když se vrátili, tak obžalovaný dle domluvy měl být doma, takže klíče neměli. Na jejich zvonění a bouchání však nikdo neotvíral a manžel potom se známým vyndal okénko

ze sklepa a vlezl dovnitř domu. V domě byl absolutní pořádek, nebylo s ničím hýbáno. Manžel nejprve zjistil, že chybí částka 24.000,- Kč, kterou měli uschovánu v obývacím pokoji ve skříni pod svetry v obálce, obálka tam zůstala prázdná. Vůbec je nenapadla možnost, že by se ztratilo i 175.000,- Kč z garáže. Když však manžel šel tuto zkontrolovat, tak zjistil, že obálka v garáži sice zůstala, ale je prázdná. Tato byla přilepená na pracovním stole pod šuplíkem. Dále se jim ztratila plynová pistole a mobilní telefon zn. NOKIA 3310. Částku 400.000,- Kč získali z prodeje bytu po otci. Z této částky uhradili 100.000,- Kč na leasing, vrátili dluh panu K [redacted] ve výši 70.000,- Kč. Zbylo 230.000,- Kč, ze kterých manžel v průběhu srpna vzal částku 55.000,- Kč na koupi auta, u toho obžalovaný byl přítomen a dokonce se s manželem podílel na úpravách automobilu. Zbyla tedy částka 175.000,- Kč. Obžalovanému důvěřovali, brali ho jako člena rodiny. Věděl, jakou mají doma hotovost. Věděl i to, že peníze jsou v garáži, avšak zřejmě nevěděl, o jakou konkrétní částku se jedná. Částku 24.000,- Kč kontrolovali těsně před odjezdem na svatbu.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, ceny a odhady movitých věcí, bylo zjištěno, že hodnota plynové bubínkové pistole činí částku 2.000,- Kč a mobilní telefon zn. NOKIA 3310 byl znalkyní ohodnocen na částku 1.600,- Kč.

K posouzení duševního stavu obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Z jeho závěru je zřejmé, že obžalovaný netrpí ani netrpěl duševní poruchou – psychózou. Je dostatečně inteligentní, simplexní, dissociální osobností s nepatologickým hráčstvím. V době činu měl zachovány jak rozpoznávací tak ovládací schopnosti. Obžalovaný je schopen být plnohodnotným účastníkem trestního řízení. Nebylo zjištěno, že by byl osobou s patologickým hráčstvím. Je u něj zachována schopnost se hráčství zdržet. Pravděpodobná prognóza dalšího vývoje jeho osobnosti je nejistá, není ovlivnitelná ochranným léčením. Jeho pobyt na svobodě není z odborného hlediska pro společnost nebezpečný.

Stav na místě zjistil soud z protokolu o ohledání místa činu a pořízené fotodokumentace. Je zřejmé, že jak vstupní dveře tak vrata do garáže a stejně tak i celkový prostor uvnitř domu zůstal nepoškozen. Vstupní dveře do domu v době ohledání nebyly uzamčeny, což odpovídá tvrzení poškozeného o tom, že poté, co do domu vlezl okénkem, vstupní dveře odemkl klíči dcery, které byly na věšáku.

Z kupní smlouvy bylo zjištěno, že manželé S [redacted] prodali manželům K [redacted] byt v domě v ulici [redacted], a to za částku 400.000,- Kč. Kupní smlouva byla uzavřena dne 4.7.2003.

Po provedeném dokazování dospěla samosoudkyně k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci, o němž není důvodných pochybností, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu (§ 2 odst.5 tr.řádu). Provedeným dokazováním, a to zejména shodnými výpověďmi obou poškozených, dle závěru samosoudkyně bylo prokázáno, že obžalovaný v přesněji nezjištěnou dobu dne 28.8.2003 v obci [redacted], v domě čp. [redacted] v němž pobýval se souhlasem poškozených, odcizil finanční hotovost ve výši celkem 199.000,- Kč a dále částku 100 euro. Rovněž tak bylo prokázáno, že kromě této částky odcizil i plynovou bubínkovou pistoli v hodnotě 2.000,- Kč a mobilní telefon NOKIA v hodnotě 1.600,- Kč. Celkem tak

způsobil poškozeným škodu v částce 202.600,- Kč a 100 euro. Ohledně konkrétní výše odcizené finanční hotovosti dospěla samosoudkyně k opačnému závěru než státní zástupce při podání obžaloby. Je sice pravdou, že obžalovaný i v průběhu řízení před soudem doznává odcizení pouze té finanční hotovosti, která je uvedena v obžalobě. Dle závěru samosoudkyně však toto jeho tvrzení je zcela účelové a nemůže v řízení před soudem obstát. Poškození zcela shodně popisují, z jakých důvodů a na jakých místech předmětné finanční částky měli uloženy. Rovněž tak se zejména poškozený vyjádřil podrobně k tomu, že obžalovaný o existenci finanční hotovosti v domě věděl a věděl také o jejím umístění. Tvrzení poškozených má dle závěru soudu oporu i v listinných důkazech, přičemž zejména je třeba poukázat na kupní smlouvu, která dokladuje, že skutečně počátkem července roku 2003 manželé S. obdrželi finanční hotovost ve výši 400.000,- Kč. Oba také shodně popisují, jakým způsobem z této částky čerpali finanční hotovost. Nutno rovněž poukázat na celkovou situaci, která v domě existovala a která má rovněž oporu v provedených listinných důkazech. Je zcela zřejmé, že obžalovaný požíval od poškozených velkou důvěru. Tito ho v domě nechali bydlet i tehdy, kdy v něm nebyli z důvodu svatby syna přítomni. Z provedeného ohledání místa činu je potom zcela zřejmé, že žádný vstup do domu nebyl poškozen. Je tedy prokázáno to, že v domě se pohyboval pouze ten, kdo k pohybu uvnitř byl řádně oprávněn a měl od domu klíč. Nebyla zjištěna žádná objektivní skutečnost prokazující, že by v době, kdy obžalovaný dům i s penězi a dalšími věcmi opustil, se do domu někdo další vloupal či jiným způsobem do něj vnikl. Rovněž tak uvnitř domu nebylo zjištěno, že by byl prohledáván osobou, která dům nezná a která peníze a další věci v domě nějakým razantnějším způsobem hledá. Je zcela zřejmé, že všechny věci zůstaly na svém místě, a to včetně obálek, v nichž peníze před odjezdem poškozených z domu byly uloženy. Pokud se obžalovaný již v přípravném řízení hájil tím, že nemá důvod zastírat skutečnou výši finanční hotovosti, kterou v domě odcizil, když jinak krádež doznává, tak soud této jeho obhajobě nemůže přisvědčit, neboť má za to, že právě zjištění skutečné výše způsobené škody je jednou ze základních otázek pro posouzení společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného. Obžalovaný je osobou, která před soudem pro majetkovou trestnou činnost nestojí poprvé a této skutečnosti si je velmi dobře vědom. Představa, že z peněz, které poškození skutečně měli v domě, by odcizil pouze část, je zcela naivní. Poškození velmi dobře znají osobu obžalovaného a i proto dle názoru soudu nemají žádný důvod vyjadřovat se nepravdivě o skutečné výši finanční hotovosti, kterou měli v domě, neboť jsou jim známy celkové dluhy obžalovaného a zjevně velmi reálně odhadují svoji možnost získat odcizené finanční prostředky od obžalovaného zpět. Ze shora popsanych důvodů dospěla samosoudkyně k rozhodnutí, že bylo prokázáno, že obžalovaný se dopustil jednání, které je popsáno v úvodu tohoto odstavce, a to včetně odcizení částek ve výši, které jsou zde uvedeny. Tímto svým jednáním obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 247 odst.1, odst.2 tr.zákona, neboť si byl nepochybně vědom toho, že si присvojuje cizí věci tím, že se jich zmocní a je rovněž zřejmé, že činem způsobil škodu, jejíž výše podstatným způsobem převyšuje hranici škody nikoli malé ve smyslu § 89 odst.11 tr.zákona. Jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 4 písm.a) tr.zákona.

Při úvaze o druhu a výměře trestu přihlédl soud ke stupni společenské nebezpečnosti, k možnostem nápravy a k poměrům obžalovaného. Stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaného pro společnost je nepochybně vyšší než nepatrný. Je určován zejména významem chráněného zájmu, neboť společnost nepochybně má zájem na tom, aby majetek

druhých osob byl náležitě chráněn. Kromě toho při jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, zcela nepochybně tento zneužil důvěru, kterou mu poškození dali, a to za situace, kdy se sám ocitl v poměrně složité životní situaci. Nutno rovněž přihlídnout k osobě obžalovaného, který v minulosti již byl soudně trestán. Dle závěru samosoudkyně obžalovanému přitěžuje fakt, že svým jednáním způsobil vyšší škodu v rámci škody nikoli malé. Ve věci byl proveden důkaz spisem Okresního soudu v Kladně, sp.zn. 6T 51/2003. Bylo zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným rozsudkem ze dne 27.11.2003, přičemž je mu kladeno za vinu jednání ze dne 16.4.2003, kdy v Kladně ve zlatnictví R. [REDACTED] H. [REDACTED] předstíral zájem ke koupi zlatého prstenu a odcizil volně ložené plato s 221 kusů zlatých prstenů, čímž způsobil škodu celkem 459.058,- Kč R. [REDACTED] H. [REDACTED]. Za toto jednání mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 17 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, když je kvalifikováno jako trestný čin krádeže podle § 247 odst.1, odst.2 tr.zákona. Obžalovaný podal proti rozsudku odvolání, které usnesením Krajského soudu v Praze č.j. 9To 16/2004-128 bylo dne 18.2.2004 zamítnuto. Je tedy zřejmé, že žalovaného jednání se obžalovaný dopustil před vyhlášením rozsudku Okresním soudem v Kladně a na místě je uložení trestu souhrnného. Po zvážení všech skutečností byl obžalovanému tento trest uložen ve výměře 30 měsíců, tedy již v druhé polovině zákonné trestní sazby. Při úvaze o konkrétní výši tohoto trestu bylo přihlídnuto jednak k odsouzení Okresním soudem v Kladně, dále k celkové výši způsobené škody, k osobě obžalovaného a ke všem okolnostem trestné činnosti. Dle závěru samosoudkyně je tímto trestem obžalovanému dáno jasně na srozuměnou, že podobná jeho protiprávní jednání nelze tolerovat. Svůj zájem o hru na hracích automatech bude muset obžalovaný realizovat jiným způsobem než tím, že finanční prostředky na tuto hru získává obdobnými krádežemi. Pokud se obžalovaný hájí tím, že v podstatě ve věci projednávané Okresním soudem v Kladně byl ještě na ulici zadržen, tak zbývá pouze podotknout, že k tomuto zadržení nedošlo z vůle obžalovaného, ale na základě snahy druhé osoby. Při úvaze o zařazení obžalovaného do určitého typu věznice je třeba konstatovat, že s ohledem na výši trestu je na místě zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou, avšak je zřejmé, že současný trest obžalovaný vykonává ve věznici s dozorem. Jeho hodnocení v tomto směru je kladné, je rovněž tak pracovně zařazen. Dle závěru samosoudkyně proto je účelné, aby obžalovaný i nadále trest vykonával ve stejném typu věznice, a proto podle § 39a odst.3 tr.zákona byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s dozorem. Současně byl zrušen výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Okresního soudu v Kladně, č.j. 6T 51/2003-112 ve spojení s citovaným usnesením Krajského soudu v Praze, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Toto rozhodnutí reflektuje ustanovení § 35 odst.2 tr.zákona.

Poškození S. [REDACTED] S. [REDACTED] nar. [REDACTED] se řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody v částce 205.700,- Kč spolu s 2% úrokem z prodlení počínaje od 12.3.2004, což je datum seznámení obžalovaného se spisem. Dle závěru samosoudkyně tato částka má oporu v provedeném dokazování a popisu skutku tak, jak jím obžalovaný byl uznán vinným, a proto poškozenému jeho nárok byl v plné výši přiznán, a to za užití § 228 odst.1 tr.řádu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech (§ 248 odst.1, § 252 tr.řádu).

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě, popřípadě v další lhůtě stanovené k tomu předsedkyní senátu soudu I. stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 tr.řádu).

V Lounech dne 7. června 2004

Za správnost vyhotovení:

Mgr. Hana B a c h o v á
samosoudkyně v.r.